

[Justitsministeren.]

sagkyndige Medlemmer ikke blot i 1ste Instans, men ogsaa i Ankesager. Forslaget er fremsat af Præsidenten for Vestre Landsret, og jeg finder det overordentlig rimeligt og en naturlig Konsekvens af den Udvikling, der har fundet Sted med Hensyn til Anvendelsen af sagkyndige Dommere.

Saa er der Ændringen til § 32, der vedrører Retsformandens Adgang til at nægte straffede Personer Adgang til at overvære Retsmøder, og § 151 om Retsformandens Adgang til at skride ind mod Forstyrrelser og Uorden o. lign. Af blot formel Betydning er Forslagene til §§ 54 og 687, 1ste Stykke.

Om den anden Gruppe af Bestemmelser skal jeg fatte mig i Korthed, idet jeg kan henvise til den Begrundelse, der er givet i Motiverne til Forslaget. De gaar ud paa at give Højesteret Beføjelse til at bestemme, at Straffesager i 1ste Instans skal behandles ved Underret uden Medvirken af Doms-mænd, naar Hensynet til Statens Sikkerhed eller Forhold til fremmede Magter gør dette paakrævet. Herom handler Bestemmelserne i § 687, 3die Stykke, og § 688, medens § 692 giver en lignende Regel for Ankesager. Endvidere er der en Bestemmelse i § 730 om, at Rettens Formand i lignende Tilfælde kan bestemme, at der ikke maa mødes ved valgt Forsvarer, og i § 41 om Adgang til at nægte Udskrift af Retsbøgerne. Om disse Bestemmelser gælder det, at de er nødvendige for Tiden, men at det er Ministeriets Hensigt, naar ændrede Forhold maatte indtræde, at overveje, om de kan bortfalde eller lempes, og herom er der som nævnt givet et Tilsagn i Lovforslagets § 2, der bestemmer, at Forslag til Revision skal fremsættes senest i Rigsdagssamlingen 1943—44. Jeg skal i denne Forbindelse bemærke, at alle de her nævnte Forslag har været forelagt Retsplejeudvalget, der kun har fundet Anledning til at foreslaa nogle ubetydelige Rettelser, som alle er optaget i Forslaget i den Skikkelse, hvori det fremsættes for det høje Ting.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Forslaget til en hurtig og velvillig Behandling.

Formanden: Jeg giver derefter Ordet til den højtærede Arbejds- og Socialminister, for at han kan fremsætte det for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Arbejds- og Socialministeren (Kjærbøl): Herved tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov af 14. April 1937 om Arbejds-*

anvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. med senere Ændringer. Forslaget gaar ud paa, at der ved en Ændring til Arbejdsløshedslovens § 14 skabes Mulighed for, at Arbejdsløsheds-kasserne kan faa et Forskud paa deres Statstilskud for det løbende Regnskabsaar.

Forholdet er det, at det Statstilskud, der ydes de anerkendte Arbejdsløsheds-kasser, som Følge af Lovens Regler om Tilskuddets Beregning og Udbetaling normalt først kan anvises Kasserne omkring Oktober i det Regnskabsaar, der er afsluttet den 31. Marts. Arbejds- og Socialministeriet har dog i Tiden mellem Regnskabsaarets Afslutning den 31. Marts og Tilskuddets ordinære Udbetaling omkring Oktober efter Forhandling med Finansministeriet anvist nogle af Kasserne a conto Beløb af Statstilskuddet i flere Tilfælde, hvor disse Kasser paa Grund af Likviditetsvanskeligheder har været ude af Stand til at bestride Understøttelsesudbetalingerne. Det er sket ud fra den Betragtning, at Tilskuddet efter 1. April er forfaldet.

Imidlertid kan nogle Arbejdsløsheds-kasser — navnlig de, der faar Statstilskuddet udbetalt med de højeste Tilskudsprocenter, og som har mange Medlemmer med udendørs Arbejde, hvis Arbejdsløshed i Vintermaanederne er størst — ogsaa inden Regnskabsaarets Afslutning, altsaa inden 31. Marts, have betydelige Vanskeligheder ved at bestride Understøttelsesudbetalingerne uden at modtage Forskud paa Statstilskuddet. Ministeriet finder det derfor ønskeligt, at der aabnes en Adgang for Arbejdsløsheds-kasserne til at faa udbetalt Forskud paa Statstilskuddet for det løbende Regnskabsaar.

Betydningen af en saadan Forskudsordning vil være meget forskellig for de enkelte Kasser. Den vil nemlig være afhængig af Størrelsen af Arbejdsløsheden blandt Kassens Medlemmer og af Tilskudsprocentens Højde.

Man foreslaar derfor ikke paa dette Omraade en almindelig Forskudsordning som den, der ved Lov af 19. Februar 1941 blev givet med Hensyn til Udbetaling af Statsrefusion for Kommunernes sociale Udgifter. Lovforslaget gaar blot ud paa, at der til Arbejdsløshedslovens § 14 skal føjes en Bestemmelse om, at Arbejds- og Socialministeren efter Forhandling med Finansministeren, naar Omstændighederne taler derfor, kan bestemme, at der ydes en Arbejdsløsheds-kasse Forskud for Kassens løbende Regnskabsaar. Denne Bestemmelse vil medføre, at der bliver Mulighed for kun